

ČAROBNI ČAS PRIČAKOVANJ

V teh kratkih decembrskih dneh, ko nas sonce le redko kdaj in le za kratek čas razveseljuje, se v dolgih večerih v družinah pripravljamo na praznične dni.

Otroci na glas razmišljajo o svojih željah ter upajo in verjamejo v dedka Mraza in Božička. Starši potihoma razmišljamo, ali bomo uspeli vsaj malo zadovoljiti otroške želje in tako ustvariti praznični čas, ki si ga prazniki, ki so pred nami, zaslužijo.

Dolgi večeri, ki se pričnejo že kar hitro po četrti uri, so kot nalašč za spletanje toplih družinskih vezi. Za klepet med starši in otroki. Za pripovedovanja in poslušanja o doživljanju praznikov nekoč in danes. Verjetno je bilo tako tudi takrat, ko smo bili mi majhni. Tudi mi smo imeli tihe in glasne želje. Tudi naši starši so imeli podobne skrbi, kot jih imamo starši danes. A praznik ni le darilo, ki ga pričakujejo otroci. Praznik je po pecivu dišeča mamina kuhinja. Je dan, ki ga v pripravljanju zajtrka, kosila ali večerje skupaj z nami doživijo otroci. Praznik je svečano pogrnjena miza. Je kavč, napolnjen z mamo, očetom, bratci, sestricami hkrati. Praznik je dolg sprehod v mrzel zimski dan, ko lahko držiš mamico in očka za roko. Praznik je topel čaj, ki ga skuhamo otrokom. Praznik je krasen dan. Praznik je lahko vsak dan. Le želeti in narediti si ga moramo ...